

ха малко дѣйствителность, подиръ завръщаніето на среброто, что бѣше остало скрито, и послѣ разноскыты за великолѣпіе, които произлѣзоха отъ прѣмѣстваніята на богатствата. Управленіето, което имъ дойде още на помощ, даде титлѣ царско рѣководѣіе на фабриката за кадифе на Кынсона, за да го възмѣзди за постоянството му и да насърчи съ това различіе ревность-тъ на другыти фабриканти; послѣ опрѣдѣлиха дарбы за всицкыти онизъ, които направляха нѣкое откритіе или нѣкое полезно прѣдпріятіе на фабриката; употребеніе, което, безъ да бѣде до тогасъ нарядено съ сѣдба, бѣде още послѣдвано, както имаме случкѣ да го видимъ.

Въ 1744 л., кардиналъ Флеорій проводи Ваокансона въ Ліонъ да изгледа становеты и да направи по-добры срѣдствата на фабриката. Прочютый миканикъ испълни съ затичваніе порѣчаніето; той прѣдложи много леснины, направи нѣколко стана, на които можаше работи нѣкой довольно по-лесно, и между тѣхъ още единъ станъ, на който можахъ такжѣ много чѣсти платове изъ единъ пѣтъ. Работницити сѣкаха, че той искаше съ тѣя машины да направи безполезны тѣхныты рѣцѣ, та го изгониха съ каманіе. Ваокансонъ, за отмъстеніе, направи единъ станъ, посрѣдствомъ който едно магаре тѣчеше единъ копринянъ платъ. *Французскій Меркуръ* отъ мѣсяць Ноемврія 1745 л. описва по-дрѣбно тоякъ станъ и изброева на дълго повѣчето добывкы что пушаше, нежели онизъ на които тѣяха чловѣци.

По врѣмято на втората полвина отъ осемнадесятый вѣкъ, фабриката направи новъ успѣхъ, която е дължна за него най-паче на Филиппъ Ласала, искусенъ миканикъ, тѣй прѣдобаръ купописецъ както и фабрикантинъ, тойъ гражданецъ дари майсторіята съ една остроумна леснина, посрѣдствомъ която докара усъвършеніето на стофыты до тамъ, за да може направи, между забѣлжителны нѣчта, образиты на Лудовика XV и на Катерина II, за другыты които ся изчюдвать още фабрикантити, и които видѣ свѣтъ-тъ на общето разложеніе у Лондра, въ 1801 л. Филиппъ Ласалъ, когото ималъ какъ прѣдтеця на Якарда, умрѣ въ 1804 л.

Слѣдъ завѣрата, Наполеонъ поиска кадифето и другы скѣпи платове отъ Ліонъ да сѣ за украсеніе на царскыти сарай, и да бѣдаты употребени въ званичныты облека на първити голѣмци отъ Управленіето. Тая Ліонезска майсторія пріе пакъ едно първо мѣсто въ Европа, и чюддыты страны потърсиха по-вѣче отъ другъ пѣтъ нейныты произведенія. Тогасъ ся яви и Якардъ.

Хората приказвать, че Якардъ не былъ нито миканикъ, нито занаятецъ, нито пакъ нѣкой горенъ работникъ. Обаче той има дарбѣ да знае да различи въ една Ваокансова машина, която бѣше забравена, ползжѣ что можаше да искара чловѣкъ съ нѣколко прѣобразяванія. Прѣди него ничто не бѣше тол-